

Wielkanocna Gorzka Przypowieść o Pandemii

Pierworodny Grzech, Pandemia? Po prostu

Ewa – Ale dobre to jabłko. Adamie - żadnego owocu od tamtej Małpiałki!

Adam – Bo co, jak takie dobre?

Ewa – Bo jesteś tylko *mój* Adamie!

Adam – Kainie nie zadawaj się z Ablem. *Mnie* masz pomagać na roli!

Kain – Bo co, praca pasterza gorsza?

Adam – Bo jesteś tylko *moim* Kainie!

Kain – Ablu idź z gracją na *moje* zasiewy! Lepsze od twoich owiec

Abel - Bo co, lepsze mi *moje* pasterzowanie.

Kain – Zabiję Abła, wzgardził *moją* pracą!

Abel – przed zgonem: *mój* synu, zabij Kaina!

Syn Abła – Bo co, już nie jest *twoim* bratem?

Syn Kaina – Zabiję syna Abła, zabił *mojego* ojca!

Itd. itp.

Szarzy panowie¹ – Pilnujmy wirusa, bo się wysusza
Bój to jest nasz ostatni,
Pandemii skończy się trud,
Gdy związek nasz bratni
Ogarnie ludzki ród.

Pandemia pierworodna? Z pokolenia na pokolenie?

Bo moje i nasze, twoje i wasze² zasłania, że jestem, jesteś, j e s t e ś m y jednością.
Podzielną – lecz nie do końca?

¹ Zobacz Michael Ende, Momo

²

- Bezwzględnie moje, nasze; twoje, wasze – Własność ściśle prywatna – Kapitalizm liberalny lub [opiekuńczy](#).
[Monopol kredytowy](#)
- Ani moje ani twoje, Tylko nasze; wasze - Własność zbiorowa , to jest niczyja – Komuno Socjalizm, Państwo centralistycznie urzędnicze. Kredyt przyznawany samowładnie przez aparat urzędniczy.
- Moje, nasze, twoje, wasze – Własność względna, 'powiernicza' – np. [Państwo Umożliwiające](#) (zob.Nr 79-80)
[Kredytu Społecznego](#) – Kredyt, społeczna więź zaufania. My, Wy, Ziemia – własność powiernicza. (SZG)